

AREOPAGOS

DANMISSION

Nyhedsbrev No. 13

Juni-juli 2012

Kære Kina venner,
Hermed næste nyhedsbrev. Find de tidligere nyhedsbreve på www.Kinafokus.dk under nyheder.

Mange hilsener fra Kinafokus,
Jørgen Nørgaard Pedersen

Kinarejser:

Vi annoncerede i sidste Nyhedsbrev 12, at der ville blive to Kinarejser i 2012. Begge rejser er nu udsat til 2013. Mere information følger løbende i Nyhedsbrevene.

Hong Kong besøg ved Birger Nygaard

I 100 år har missionærer og andre fra Buddhistmissionen/Areopagos rejst til Asien for dér at være i mission. Og de sidste 20-30 år har adskillige rejsegrupper af missionens venner været på besøg i Hong Kong. Men der har aldrig været en gruppe af frivillige fra Asien på genbesøg i Danmark og Norge. Denne envejstrafik er der nu ændret på, idet 16 dejlige Hong Kong-kinesere var på besøg i Danmark 19-30. maj. Vi var i første omgang blevet lovet en gruppe modne teenagere eller helt unge. For at nedbringe udgifterne ved turen havde vi derfor arrangeret privat indkvartering hos medlemmer af

Delegationen foran Danmissions hovedkontor

Højdevang kirke på Amager, hvor vores evigt energiske Peter Buch er præst. Da vi fik deltagerlisten viste det sig, at gruppen bestod af voksne mellem 35 og 60 år: et par advokater, arkitekt, bank manager, virksomhedsejer, presseattaché, art directors, social service directors, et par præster m.v. Det betød, at vi stod med en meget oppegående, moden gruppe, der ikke holdt sig tilbage med spørgsmål og kommentarer og gode bidrag.

Der var tilrettelagt et omfattende program med besøg i kirker (den kinesiske og Betlehemskirken på Nørrebro), møde med dansk Kinamissions-tradition (Areopagos og Danmission), møde med dansk

velfærdssystem og social tradition (Diakonissestiftelsen, Kofoeds skole, Cafe Exit), deltagelse i Ph.d. kursus med studerende fra Landbohøjskolen, besøg på teologisk fakultet, dagudflugt i det sjællandske, dagbesøg i Lund, rundtur i København (med Lise og Asger Sørensen som tour guide), spising i private hjem – og meget, meget mere. Der er plads til meget i et 11-dags-program. Det var derfor helt afgørende, at vi har et Kina-fokus-netværk med enkeltpersoner, der var villige til at gøre en fantastisk indsats for at give vore kinesiske venner et godt ophold i Danmark. Tak til alle jer, der har bidraget på den ene eller anden måde!

Ved afslutningsaftenen blev der udtrykt stor tilfredshed med opholdet i København. Alene det at bo i private hjem er for kinesere ganske grænseoverskridende og var således en ekstraordinær oplevelse, som de satte stor pris på. Og det er klart, at de mange besøg i kirker og institutioner har givet deltagerne et indblik i vores virkelighed, som ingen turistrejse vil kunne bidrage med.

Med den kaliber af deltagere, der her var tale om, ser vi efterfølgende, at vi kunne have lært meget af dem – og at vi en næste gang skal tilrettelægge et program, hvor de tilrejsende ikke bare modtager og oplever, men også bidrager til vores læring. Hvad kunne en rejsedeltager som Jane Lee, der er chef for den meget store Anglican Social Service ikke lære os om kirkebaseret diakonal frivillighed?

Der er her tale om en meget god begyndelse. Vi håber, at vejen må være banet for lignende tiltag fremover, hvor der rejses både fra Vest til Øst og fra Øst til Vest. (Birger Nygaard)

Se 12 minutters billedcollage fra besøget – udarbejdet af Teresa 王紫珊 ved at klikke her<<https://skydrive.live.com/?cid=b07095548a7a4fa4&resid=B07095548A7A4FA4!4615&id=B07095548A7A4FA4%214615#cid=B07095548A7A4FA4&id=B07095548A7A4FA4%214616>> – og trykke på pile-ikon'et for at se præsentationen på fuld skærm Se tilsvarende 5 minutters præsentation med Hong Kong-gadebilleder ved at klikke her<<https://skydrive.live.com/?cid=b07095548a7a4fa4&resid=B07095548A7A4FA4!4613&id=B07095548A7A4FA4%214613#cid=B07095548A7A4FA4&id=B07095548A7A4FA4%214614>>

Karen Gormsen fejring

Dansk Kina missionær bliver fejret.

Den danske Kina missionær Karen Gormsen, der rejste til Kina for Det danske Missionsselskab i 1906 og som i en periode arbejdede som sygeplejerske, inden hun i 1916 startede det børnehjem, der senere skulle vise sig at blive formentlig den meste kendte og mest huskede kirkelige institution i hele Dongbei provinsen.

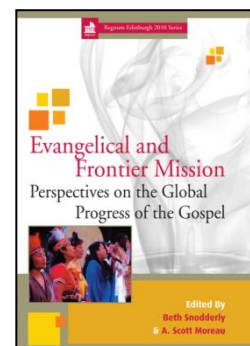
China Soul for Christ Foundation, en organisation der udgiver film/DVD om kendte personer i Kina valgte at portrættere Karen Gormsen på grund af hendes utrættelige arbejde med forældreløse børn i sidste århundrede.

Et af Karen Gormsens børnebørn blev i den forbindelse inviteret til Danmark for at blive interviewet ved opsætningen af en mindesten i Karen Gormsens hjemby Vøjstrup ved Nr. Broby på Fyn. Denne begivenhed fandt sted den 21. april i år.

Bogserie om mission i det 21-århundrede

I 2010 fejrede vi hundredårsjubilæum for en stor missionskonference i Edinburgh i 1910. Konferencen i 1910 regnes som højdepunktet for klassisk vestlig mission og som vendepunktet ind i et århundrede med to verdenskrige og holocaust. Det var således i Edinburgh, at man satte sig som mål at evangelisere verden i dette slægtled. Det nåede man ikke, optimismen og troen på egne missionsevner holdt ikke mål. Samtidig har 1910-konferencen spillet en central rolle på vejen mod, at kristentroen i dag er en global religion. Det var også Edinburgh, som ble startskuddet for den moderne økumeniske bevægelse.

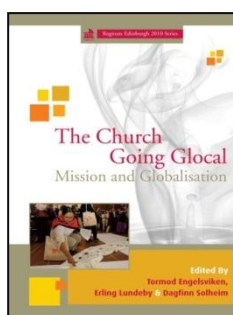

En afgørende årsag til Edinburghs betydning var arbejdet inden for otte kommissioner med hovedtemaer for, hvad man anså for mission i det 20. århundrede. Resultatet blev otte store bind, som kom til at spille en vigtig rolle som inspiration og som vejvisere for mission. Da man skulle fejre jubilæum i 2010 besluttede man på lignende måde at oprette ni tænketanke eller studiekommissioner. Disse kommissioner aflagde deres rapporter til en stor konference i Edinburgh i 2010. Imidlertid havde de da samlet meget mere materiale ind. I tillæg var der blevet holdt andre beslægtede konferencer både regionalt og nationalt. Man sad derfor på en mængde værdifuldt materiale. Dette materiale er nu godt på vej til at blive en stor bogserie på omkring 30 bind. Målet med serien er at gøre det samme for det 21. århundrede, som 1910 gjorde for det 20. århundrede. Man drømmer altså om, at bogserien vil blive et vigtigt bidrag til missiologisk tænkning og praksis.

Indtil nu er der udkommet 12 bind.

Se <http://www.ocms.ac.uk/regnum/>, hvor det findes en oversigt, og hvor der også er information om, hvordan man kan bestille. I Danmark bliver bøgerne også solgt via Bethesdas Boghandel. Her finder man bøger om det kristne vidnesbyrd i en pluralistisk tid, om postmodernitet, om forsoning, om bibel og mission og meget mere. Knud Jørgensen sidder i redaktionskomiteen for bogserien og har selv redigeret to af de bøger, som allerede er på markedet.

(Knud Jørgensen)

Diakoni på vej ind i teologisk undervisning

Areopagos har de sidste par år bidraget aktivt til, at man nu har en master of arts grad i diakoni ved Lutheran Theological Seminary i Hong Kong. Studiet har 16 studenter fra Kina, Mekongregionen, USA, Norge og Hong Kong. Både lutherske og andre kirker har flere gange udfordret teologiske seminarer til på samme måde at tænke diakonien ind i undervisningen, gennem kurser i diakoni eller ved at oprette selvstændige studieløb.

Kirkernes Verdensråd i Geneve har nu taget initiativ til at samle representanter fra institusjoner, som allerede er i gang med undervisning. Mødet finder sted i Geneve 10.- 14. desember 2012. Erfaringerne fra Hong Kong vil bli presentert sammen med lignende erfaringer fra Latinamerika, Sydafrika, Tyskland og Norge. Mødet vil vidare arbeide med undervisningsmodeller, som nye institusjoner kan gjøre bruk af, når eller hvis de ønsker at gå i gang. (Knud Jørgensen)

Grethe Raddum, leder for asiens-arbeidet, rapporterer fra seneste besøk i Kina.

Mens våren hadde kommet, men lagt seg på vent med kjølige dager og netter, reiste Inger Johanne Grelland, fra Nøtterøy i Vestfold, og jeg til Kina 9. mai og kom hjem nærmere midnatt den 17.

I løpet av 7 dager fikk vi kjennskap til tog og t-bane- system i Kina og ble mektig imponerte. Vi fikk hele 5 togturer og ble etter hvert relativt komfortable med å finne fram på stasjonene. Togene kjørte i vel 300 km/t og det var knapt mulig å merke akselerering eller nedbremsing.

T-banen fra flyplassen til togstasjonen i Shanghai tok 2 timer, så da vi fant en buss som kjørte direkte utenom bykjernen, på 1 time var det et framsteg.

Feixian county, Shandong

Første stopp etter Beijing var i Feixian county. Der har Areopagos, gjennom Amity, i mange år støttet foreldreløse barn slik at de kan få skolegang. 25 barn i alder fra 1.klasse til universitetsnivå får støtte. De aller fleste bor hos besteforeldre eller tante og onkel og går på vanlig skole. Det var flere år siden de hadde fått besøk fra Norge, og siden ingen var fra samme skole og de eldste ikke kunne komme, var alle ukjente for hverandre.

Vi besøkte et par av barna hjemme, og her var vi på bygda, med høns og geiter på tunet, og ei enkel lyspære i taket til lys. Støtten øker etter hvert som de kommer oppover i studiene, og på universitetsnivå monner det. Som alltid, når myndigheter er inne i bildet, var det storslått mottagelse, og til en avslutning inviterte vi barn og deres nærmeste pårørende til en lunsj. Det oppleves riktig at vi får lov å bidra til at disse unge får muligheter til å ta en utdanning. Takk til trofaste givere!

Linqu menighet , Weifang, Shandong

I Feixian ble vi hentet med bil fra Linqu menighet i Weifang prefektur, Shandong. Tre menigheter på Nøtterøy i Vestfold, har inngått en menighetsavtale med Linqu, om støtte av sykehuset som menigheten driver. Inger Johanne var med for å opprette kontakt og planlegge menighetstur til Linqu.

Linqu menighet tilhører den registrerte kirken i Kina. Da menigheten fikk åpne igjen etter kulturrevolusjonen, i 1985, begynte de ganske snart en klinikk for å leve som «lys og salt» i sin lokale sammenheng. De utvidet etter hvert til sykehus og mange kom og fikk hjelp. På midten av

90-tallet fikk de støtte gjennom Amity til å etablere sykehus. Rundt 2007 ble sykehuset flyttet til nærmeste by, og bygningene i landsbyen brukes nå til gamlehjem. I tillegg har menigheten bygget sykehjem for handikappede og eldre med pleiebehov.

Helt fra starten av har menigheten begynt dagen med bønnemøte kl 04 og med kveldsbønn kl 20. I landsbyen har de fortsatt bønnemøter til de samme tider, mens de i byen ikke har klart å holde fast på det. Men siden mange av leger og sykepleiere kommer fra landsbyen, er de tilbake der i helgene og deltar i gudstjenestelivet.

Linq sykehus er i dag ledende innen tannhelse, øyesykdommer og mage-tarmkirurgi i sitt område, de har 40 senger, vel 60 ansatte og et belegg på 85%. Staben ligger noe under det offentlige i lønn, men får likevel greie lønninger. 10 % av sin lønn gir de til sykehjemmet for å subsidiere pasienter som ikke selv kan betale. For meg som ikke kjenner kirken i Kina særlig godt, er det ikke vanskelig å forstå at en slik praksis, både med hensyn til bønn og diakonalt engasjement, er velsignet av Gud og gir velsignelse, som igjen trekker folk til Gud.

Student til Århus

Pastor AiLin, (til venstre) som dere ser her sammen med Helen Wu, kommer til Århus på 3 mnds diakonkurs til høsten.

AiLin har studert teologi i Singapore og er ungdomspastor ved Trinity menighet i Kunming. Hun er en høyt skattet forkynner.

Menigheten ønsker å satse på diakon framover, og har derfor bedt om at AiLin får muligheten til å delta på kurs i Danmark. Hun er gift og har en gutt på 6-7 år. Ta vel imot henne!

Helen Wu, leder ved TCG Nordica i Kunming, kommer til Skandinavia i sommer og blir med på Areopagos' Sommerstevne i Norge 5.-8. juli.

Li Enlin, generalsekretær for Nanjing YWCA, blir også med på Sommerstevne.

Lederskifte i Areopagos

Der har været skiftedag på landslederposten i Areopagos Danmark, hvor dialogsekretær Lars Mollerup-Degn har afløst Birger Nygaard som landsleder.

Lars Mollerup-Degn er nu konstitueret landsleder - foreløbig indtil udgangen af 2012. Denne periode vil Areopagos bruge til at gennemdrøfte den fremtidige struktur og profil på arbejdet i Danmark, inden der tages endelig stilling til den fremtidige organisering og bemanning på kontoret.

Lars Møllerup-Degn har et indgående kendskab til Areopagos. Hans første engagement i Areopagos var som volontør i Hong Kong i 1989-90. Siden maj 1994 har han været fuldtidsansat som dialogsekretær i Areopagos, hvoraf han de første 6 år tillige var landssekretær med ansvar for ledelse af det danske sekretariat.

Han er oprindeligt uddannet sygeplejerske, men har sideløbende med sin ansættelse i Areopagos gennemført missiologiske studier ved Luther Seminary i Minneapolis og erhvervet en MA-grad i mission, dialog og religionsmøde ved Københavns Teologiske Fakultet i 2005.

Birger Nygaard er startet i et nyt job i Folkekirkens Mellemkirkelige Råd, hvor han skal arbejde med Folkekirkens Mission. Derudover kommer han i en overgangsperiode til at varetage enkelte af Areopagos' arbejdsopgaver, primært omkring det voksende arbejde med kinesere her i Danmark.

Chinese Christian Artists Ministry (CCAM)

Oplev kinesiske kunstnere i København

Du har mulighed for at opleve en virkelig dygtig kinesisk kunstnergruppe, som kommer på turné i Skandinavien! De skal deltage på Areopagos-Sommerstævnet i Norge, men de kommer til Danmark den 29. juni hvor du får mulighed for at opleve gruppen i København.

Det er en gruppe af unge, professionelle musikere fra Kunming i Kina.

Nogle af musikerne spiller traditionelle kinesiske instrumenter, andre spiller vestlige instrumenter, og andre igen er dansere. Målet er at skabe kunst og koncerter, men også at hjælpe unge kunstnere med at udvikle deres fagområde og kristne tro.

Og fredag den 29. juni har du altså mulighed for at opleve gruppen i København!

kl. 18.30 På strøget foran Helligåndskirken

kl. 19.00 International aftensamling i Helligåndskirken

kl. 21.00 40 minutters forestilling i Natkirken i Helligåndskirken

Kronik i Kristelig Dagblad af

Asger Sørensen | 30. maj 2012

Kinas udvikling er eksplosiv, ikke kun hvad angår kraner, tons af cement og stålkonstruktioner, broer, lufthavne, skyskrabere og motorveje. Kina er også åndeligt og religiøst en åben byggeplads.

De kristne har fået mere tålelige forhold med årene, og mange i Vesten tror fejlagtigt, at den legitime protestantiske kirke er i lommen på magthaverne, skriver dagens kronikør.

Anden søndag i Advent 2011 sad min kone og jeg i en kristen kirke ude i Beijings Silicone Valley, hvor Kinas næststørste universitet befinder sig.

Vi deltog sammen med en kinesisk ven i den femte gudstjeneste – klokken 11. Vi var sammen med 3000, de allerfleste var unge kristne universitetsstuderende. Kun ganske få i vores alder.

Da vi gik ud, måtte vi mase os vej ud mellem de mange mennesker, der var på vej ind til den sjette gudstjeneste den søndag. Klokken 18 samme søndag skulle man tænde det imponerende juletræ på pladsen foran den moderne store kirke. Kirkeledelsen forventede, at mere end 10.000 ville deltage i den festlige begivenhed.

På én søndag ville denne ene kirke i Beijing være i kontakt med ikke under 25.000 mennesker. Vi så noget tilsvarende andre søndage i millionbyen.

Efter halvandet års ophold i Kina tør jeg nu sige, at danske mediers ideologisk bestemte billede af Kina generelt – også kristeligt – er forvrænget, og at vi bør retouchere vores opfattelse for at skildre virkeligheden relevant.

Enhver kinarejsende mister let det forkromede overblik på ”Kina”. Kinas udvikling i disse år er eksplosiv, ikke kun hvad angår kraner, tons af cement og stålkonstruktioner, broer, lufthavne, skyskrabere, motorveje. Kina er en åben byggeplads, også åndeligt og religiøst.

Økonomisk, kulturelt, religiøst er det vanskeligt at beskæftige sig med ”Kina”. Man mister i et kort glimt al den viden, som man troede man sad inde med. Men når jeg læser, hvad karismatiske kristne i Danmark i disse år skriver om Kinas såkaldt kristne revolution, må jeg sige fra. Der skal mere end karismatiske kristnes sympati og antipati til for at udtale sig om situationen i Kina.

Giv dog Kina lidt tid. Kina er på vej. Der er på kort tid skabt en økonomisk stærk middelklasse på omkring 400 millioner. Kina er på vej på sin egen måde. Hele Kinas åndelige, filosofiske konstruktion, dybt nedfældet i den kinesiske undergrund, er så kompliceret, at vi burde erkende, at forandringer tager tid. Og problemerne med at indfælde kristendommen i Kinas nutidige virkelighed må ikke forenkles.

KINAS LEGITIME protestantiske kristne kirke, organiseret i Tre-selv-bevægelsen (self-government, self-support og self-propagation) og China Christian Council, der opretholder forbindelsen med Kirkernes Verdensråd, bliver af nogen kaldt ”statskirken”. Men det er en urimelig betegnelse.

Den kinesiske kirke er en lidelsens kirke. Alle de kristne, jeg har mødt, har en lidelseshistorie at fortælle om familiemedlemmer, der stod op og døde – af sult. Historier om forfølgelser, henrettelser

og ødelæggelser af livsmuligheder: ”Min morfar blev slået gennem byens gader, spytet på og slået.” ”Min farfar mistede sin gård. Han begik selvmord, fordi han ikke længere havde mulighed for at give sin familie mad.” ”Min familie gik op i bjergene for at bede og holde gudstjeneste.”

Under kulturrevolutionen tog ”Eunukkerne ved Maos hof” magten, og strukturer af liv og menneskelighed, arkitektonisk, organisatorisk, kirkeligt og religiøst blev destrueret. Men det er på trods af borgerkrige, Maos religionsfjendtlige politik, det store spring fremad (1957-1962) og den massepsykotiske kulturrevolution (1966-1976) lykkedes at bevare en kristendom i Kina, både protestantisk og katolsk, så der nu, hvor der er en vis kulturel frihed, er mulighed for en religiøs og kristen opblomstring.

Jeg har dyb respekt for Kinas kristne i deres forsøg på at finde en brugbar vej og overlevelsesstrategi i et autoritært, kommunistisk samfund. ”Kirken” måtte efter Mao (1949) søge at finde sin accepterede plads inden for den nationale, patriotiske enhed, som ikke var til diskussion.

Kun ved at overholde Tre-selv-bevægelsens principper kunne kirkerne gøre sig håb om at være acceptable i samfundet. De troende kristne i Kina skulle tillige overbevises om deres moralske forpligtelse i samfundet.

KRAVET OM den nationale enhed har længe været afgørende i Kinas kristne kirker og blev gjort til et bærende princip for rekonstruktionen af en kinesisk kristendom fra 1980'erne, hvor Kina åbnede sig for omverdenen, også religiøst ført an af biskop og rektor ved Nanjing Theological Seminary K.H. Ting.

Ting søgte som sine venner i den økumeniske verden M.M. Thomas (Indien), W.A. Vissers't Hooft (Holland), Philip Potter (Caribien), Milan Opochensky (Tjekkiet) og missionsteologerne Max Warren og Stephen Neill at formulere en bæredygtig humanitet som værn mod kynisme og socialt anarki.

Ting har hele vejen som anglikansk biskop og næstformand i Folkeforsamlingen formuleret sig ud fra et midtpunktssøgende mådehold og har stedse søgt at dæmme op for tidens pøbelisme og ideologiske sindssyge og sammenbruddet af enhver struktur, psykisk og socialt, i perioden 1949-1976.

Det skal han og Tre-selv-bevægelsen ikke have utak for. I sin åbningstale den 19. januar 2008 til den 8. National Chinese Christian Council skrev den alderstegne Ting: ”Vi kinesiske kristne må udvise interesse for den nationale situation ... vi skal elske vort land og elske vores kirke. Kirken er en social gruppe, del af et stort samfund ... vi må stræbe efter at opbygge en harmonisk kirke og opbygge et harmonisk samfund sammen med vores medborgere.”

Kirken har en opgave i samfundet. Denne sammenhæng mellem moralitet og kristendom fremgår på en underfundig måde af en lille ”åndelig sang” fra landet, som jeg citerer efter Gao Shining: ”Når børn tror på Gud, skændes de ikke. Når voksne tror på Gud, gør de ikke noget galt. Når piger tror på

Gud, forbliver de kyske. Når svigerdøtre tror på Gud, ser de op til deres svigerforældre. Når brødre tror på Gud, mister de ikke deres selvkontrol. Når svigerinder tror på Gud, er der fred i hjemmet. Når borgmestre tror på Gud, er byen velsignet. Når landsbyens overhoveder tror på Gud, er der glæde i landsbyen. Når onde mennesker kommer til at tro på Gud, bliver de gode igen. Når dovne folk tror på Gud, arbejder de flittigt. Når rygere tror på Gud, holder de op med at ryge. Når alkoholikere tror på Gud, holder de op med at drikke.”

Tings modstandere mente noget andet og indtog de rene hænders ubesmittede position: ”Man skal være åndelig i alt.” ”Man skal ikke kunne associeres med ateister.” En ”sand kristen skal stå hævet over politik, over klassen, over nationen, over verden og over alt eksisterende”. (Issac Wei: ”True Jesus Church”).

I hele kristendommens historie har der været en konflikt mellem institution og karisma. Karismatiske fænomener kommer og går. Kina har efter min opfattelse slet ikke brug for en ”kristen revolution”.

Revolutioner har man haft nok af. De ødelægger altid mere, end de gavner. Efter min opfattelse er der i Kina brug for at bygge tillidsfuld struktur op i form af institution, teologi, liturgi, undervisning og diakoni. Op mod 60 procent af dem, der spontant mødte op for at hjælpe jordskælvsopretholdere i Sichuan-provinsen, var kristne. Det blev der lagt mærke til i systemet.

”Husmenighederne”, der sprang frem efter kulturrevolutionens religiøse vakuum, har en ngo-identitet. I deres stats- og strukturkritik er de en drøm for introvert, mediepsykotisk amerikansk tv-mission. Jeg er meget skeptisk over for denne tendens til religiøs, ufolkelig separatisme. Der er mere brug for fortsat udbygning af et nationalt kirkefællesskab i Kina, en kreativ mulighed for det ensomme masse menneske i de eksplosivt voksende storbyer. Institution er nødvendig på vej mod national enhed og for at undgå sekterisme og kætteri. Det er klart for en iagttager, at Kinas kristne kirke mangler en relevant ”helligåndsteologi”, der også kunne danne grundlaget for en relevant kinesisk kristen kunst, men det må komme med tiden. Vi skal iagttage, hvad der foregår og respektfuldt komme ind ad hoveddøren på helt normal vis i samarbejde med Kinas legitime kristne kirke.

I kristendommens historie i Kina er de kristne alt for ofte blevet identificeret med ”fremmede magter” og bragt til fald. Nu ser vi et koncept for kirke og kristendom, der er groet frem af Kinas røde jord, ikke et produkt udefra, og de kristne ser adspurgte ingen modsætning mellem at være en god kristen og at være en god kineser.

Hvor man tidligere af mange grunde ikke turde identificere sig som kristen, kan man nu opleve at blive spurgt på gaden: ”Er du kristen?”, altså: ”Er du et anstændigt menneske?”. Anstændighed er en mangelvare i individualiseringens og relativiseringens tidsalder.

Har kristendommen noget at byde på? I Kina? Det tror jeg. (KD kronik 30. maj 2012)

Asger Sørensen kommer muligvis med i næste uges Religionsrapport-udsendelse. Følg med i programmet og find tidspunktet på: <http://www.dr.dk/p1/religionsrapport> Her finder i også andre meget relevante indslag om Kina.

Nye kirker i Kina.

GRACE Kirke, Huai'an City

indviet den 8. maj 2012

Chongyang County, Hubei-provinsen,

indviet den 26. april 2012

Christian Fenggang kirke

Dongguan City

indviet 3. maj 2012

Se  ovrigt andre kirkeindvielser:

May 3, Yenggang Church of Dongguan City, http://www.ccctspm.org/news/lo_ex/2012/59/1259100.html

May 3, Lingliang Church of Ningbo City, http://www.gospeltimes.cn/news/2012_05_04/19710.htm

May 7, Dongguan Church of Gushi County, http://www.gospeltimes.cn/news/2012_05_08/19763.htm

April 27, Wangjiaxiahe Church, Qingdao City, http://www.gospeltimes.cn/news/2012_05_07/19726.htm

April 11, Shangzai Church, in Guangxi Zhuang http://www.gospeltimes.cn/news/2012_04_12/19408.htm

March 31 Beimai Church of Hua County, http://www.gospeltimes.cn/news/2012_04_10/19347.htm